

Ongelooflijke cellen en ‘onherleidbare complexiteit’

Denk aan de gewone muizenval. Welk deel van een muizenval zou je kunnen verwijderen en toch laten werken? Het antwoord is: niet één! Aangezien de muizenval niet eenvoudiger kan worden gemaakt, vertegenwoordigt deze een toestand die ‘*onherleidbare complexiteit*’ wordt genoemd. Bepaalde levende organismen kunnen niet worden vereenvoudigd of in complexiteit worden verminderd, of kunnen niet overleven. Het verwijderen van een enkel onderdeel zorgt ervoor dat het systeem niet meer functioneert. Onherleidbaar complexe systemen kunnen niet *geleidelijk* worden geproduceerd, door kleine opeenvolgende aanpassingen aan een minder gecompliceerde randvoorwaarde. Ze moeten precies bestaan zoals ze zijn – compleet – anders kunnen ze niet bestaan! Neem welk deel dan ook weg en ze houden op te functioneren en dus met leven.

Charles Darwin schetste in zijn beroemde werk *The Origin of Species* een groot probleem waar hij en alle andere evolutionisten mee te maken hebben: “Als aangetoond zou kunnen worden dat er een complex orgaan bestond dat onmogelijk gevormd kon worden door talrijke, opeenvolgende, kleine modificaties, zou mijn theorie absoluut falen”. De natuur bevat veel verschillende biochemische systemen die niet in complexiteit kunnen worden verminderd. Ze worden soms ‘moleculaire machines’ genoemd en kunnen, net als een viertaktbenzinemotor, niet worden vereenvoudigd en nog steeds functioneren. Hier is slechts één citaat over één enkel, ongelooflijk organisme. Het citaat komt uit het artikel *Molecular Machines* van Michael J. Behe: *“Eerder hadden we het over eiwitten. In veel biologische structuren zijn eiwitten eenvoudigweg componenten van grotere moleculaire machines. Net als de beeldbuis, draden, metalen bouten en schroeven waaruit een televisietoestel bestaat, maken veel eiwitten deel uit van structuren die pas functioneren als vrijwel alle componenten in elkaar zijn gezet. Een goed voorbeeld hiervan is een cilium. Cilia zijn haarachtige organellen op de oppervlakken van veel dierlijke en lagere plantencellen die dienen om vloeistof over het celoppervlak te verplaatsen of om afzonderlijke cellen door een vloeistof te ‘roeien’. Bij mensen hebben de epitheelcellen die de luchtwegen bekleden bijvoorbeeld elk ongeveer 200 trilharen die synchroon kloppen om het slijm naar de keel te vegen voor eliminatie. Een cilium bestaat uit een met een membraan bedekte bundel vezels, een axoneme genaamd. Een axoneme bevat een ring van 9 dubbele microtubuli die twee centrale enkele microtubuli omringen. Elk buitenste doublet bestaat uit een ring van 13 filamenten (subvezel A) versmolten met een geheel van 10 filamenten (subvezel B). De filamenten van de microtubuli zijn samengesteld uit twee eiwitten, alfa- en bèta-tubuline genaamd. De 11 microtubuli die een axoneme vormen, worden bij elkaar gehouden door drie soorten connectoren: subvezels A zijn verbonden met de centrale microtubuli door radiale spaken; aangrenzende buitenste doubletten worden verbonden door linkers die bestaan uit een elastisch eiwit dat nexine wordt genoemd; en de centrale microtubuli zijn verbonden door een verbindings-brug. Ten slotte draagt elke subvezel A twee armen, een binnenarm en een buitenarm, die beide het eiwit dyneïne bevatten.*

“Maar hoe werkt een cilium? ... dat is het begin van een studie van Michael Behe... voor iedereen die nog logisch durft te redeneren en niet bang is voor de feiten.

Gedachten over de Schepping I

De eerste wet van de thermodynamica

Aan de hand van enkele voorbeelden, zou ik graag met jou onderzoeken of Schepping een geldige verklaring is voor de wereld waarin wij ons bewegen. Wat is de waarheid van de moderne wetenschap over de oorsprong van alle materie in het universum? Vertellen wetenschappers dat het altijd heeft bestaan? Of hebben ze vastgesteld dat er een moment in de tijd was waarop alle materie ontstond? Het antwoord op de tweede vraag is: ja! Maar wat is het bewijs dat dit waar is?

De EERSTE WET VAN DE THERMODYNAMICA luidt als volgt: Materie en energie kunnen noch gecreëerd, noch vernietigd worden. Er zijn geen natuurlijke processen die materie of energie op deze manier kunnen veranderen. Dit betekent dat er geen nieuwe materie of energie ontstaat en dat er geen nieuwe materie of energie uit het bestaan verdwijnt. Iedereen die beweert dat het universum uit het niets is ontstaan, schendt de eerste wet van de thermodynamica, die werd opgesteld door de wetenschappelijke gemeenschap die nu bereid lijkt deze te negeren. Samenvattend laat deze wet duidelijk zien dat het universum, en alle materie en energie daarin, een goddelijke oorsprong moet hebben gehad – een moment waarop het werd geschapen door iemand die almachtig was. Met de komst van het Atoomtijdperk, te beginnen met de ontdekking van radium in 1898 door Madame Curie, kwam de wetenschap dat alle radioactieve elementen voortdurend straling afgeven. Uranium heeft een atoomgewicht van 238,0. Terwijl het uiteenvalt, komt er drie keer een heliumatoom vrij. Elk heliumatoom heeft een gewicht van 4. Met het nieuwe gewicht van 226,0 wordt uranium radium. Radium blijft extra atomen afgeven totdat het eindproduct uiteindelijk het zware, inerte element wordt dat lood wordt genoemd. Dit kost enorm veel tijd. Hoewel het proces waarbij uranium in radium verandert erg lang duurt, verandert radium in 1590 jaar in lood.

Wat zeggen we? Er was een moment waarop uranium niet kon bestaan, omdat het altijd op een zeer systematische, gecontroleerde manier wordt afgebroken. Het is niet stabiel zoals lood of andere elementen. Het gaat kapot. Dit betekent dat er een specifiek moment was waarop alle radioactieve elementen ontstonden. Bedenk dat ze allemaal – uranium, radium, thorium, radon, polonium, frankium, protactinium en andere – niet voor altijd hebben bestaan. Dit vertegenwoordigt het absolute bewijs dat materie is ontstaan of, met andere woorden, materie niet altijd heeft bestaan!

Dit druist regelrecht in tegen het evolutionaire denken – dat alles geleidelijk in iets anders evolueerde. Hier is het probleem. Je kunt niet langzaam uit het niets *iets* laten ontstaan! Materie kan niet uit zichzelf ontstaan zijn. Geen enkel rationeel persoon zou kunnen geloven dat het hele universum – inclusief alle radioactieve elementen die bewijzen dat er een specifiek begintijdstip was – geleidelijk UIT ZICHZELF tot stand is gekomen!

Probeer door je eigen inspanningen iets – wat dan ook – vanuit niets op te bouwen. Zelfs als je creatieve kracht bij deze inspanning betrokken zou zijn, zou je het nooit kunnen doen. Je zult niet in staat zijn – in honderd levens van proberen – om ook maar één ding uit NIETS te produceren! Kan een twijfelaar dan geloven dat alles in het geheel van het universum, in al zijn verfijnde details, volledig vanzelf tot stand is gekomen? Wees eerlijk. Accepteer feiten. Dit is het bewijs dat het bestaande natuurlijke rijk het bestaan van een Grote Schepper vereist!

De tweede wet van de thermodynamica

De TWEEDE WET VAN DE THERMODYNAMICA kan het beste worden samengevat door te zeggen dat alles beweegt in de richting van wanorde of een toestand die bekend staat als entropie. Dit vergt enige uitleg en we zullen verschillende voorbeelden bekijken.

Bedenk dat evolutionisten leren dat alles voortdurend evolueert naar een hogere en complexere orde. Met andere woorden, ze geloven dat de dingen steeds beter en beter worden in plaats van steeds erger.

Als het water dat op een fornuis wordt verwarmd een temperatuur van 80 graden C heeft en het vuur is uitgeschakeld, zal de temperatuur dalen in plaats van stijgen. Het zal eerder kouder dan warmer worden. Als een bal op een heuvel wordt geplaatst, rolt deze altijd bergafwaarts en niet bergopwaarts. De energie die wordt gebruikt om een bepaalde taak uit te voeren, verandert van bruikbare energie in onbruikbare energie bij het uitvoeren van die taak. Het zal altijd van een hoger energieniveau naar een lager energieniveau gaan – waarbij steeds minder energie beschikbaar is voor gebruik. Wanneer toegepast op het universum, geeft de tweede wet van de thermodynamica aan dat het universum aan het aflopen is – op weg naar wanorde of entropie – en niet naar een meer perfecte orde en structuur. Kortom, het hele universum is aan het degraderen!

Zelfs evolutionisten geven toe dat de evolutietheorie en de tweede wet van de thermodynamica onverenigbaar met elkaar zijn. Denk na: “Met betrekking tot de tweede wet van de thermodynamica (de universeel aanvaarde wetenschappelijke wet die stelt dat alles wat aan zichzelf wordt overgelaten de neiging heeft te vervallen) of de wet van de entropie, wordt opgemerkt: ‘Het zou nauwelijks mogelijk zijn om twee volledig tegengestelde principes te bedenken dan dit principe van de toename van de entropie en het principe van de evolutie. Elk is precies het tegenovergestelde van de ander. Zoals (Aldous) Huxley het definieerde, houdt evolutie een voortdurende toename in van orde, van organisatie, van omvang en van complexiteit. Het lijkt een vanzelfsprekendheid dat beide onmogelijk waar kunnen zijn. Maar er bestaat geen enkele twijfel over dat de tweede wet van de thermodynamica waar is” (Morris, Henry M., The Twilight of Evolution, Grand Rapids: Baker Book House, 1967, p. 35).

Net als een tol of een jojo moet het universum ‘opgewonden’ zijn geweest. Omdat het universum voortdurend in verval is, doemt de tweede wet van de thermodynamica

voor ons op in de vorm van een grote vraag: wie heeft het veroorzaakt? Het enige plausibele antwoord is God!

Het grote bewijs van de schepping

We hebben vastgesteld dat de schepping een Schepper vereist. De volgende paar paragrafen introduceren verbazingwekkende wetenschappelijke bewijzen van de schepping. De evolutietheorie zit vol inconsistenties. Evolutionisten hebben binnen de algemene evolutietheorie vele theorieën aangegrepen in een poging de oorsprong van planten, dieren, de hemel en de aarde te verklaren.

Keer op keer proberen deze ‘theoretici’ uit te leggen hoe het leven evolueerde van levenloos materiaal naar complexere levensvormen totdat het het hoogtepunt bereikte: de mens. Maar zoals een geoloog schreef: “Het moet veelbetekenend zijn dat bijna alle evolutionaire verhalen die ik als student heb geleerd... zijn ontkracht” (Dr. Derek V. Ager, Dept. of Geology, Imperial College, Londen, The Nature of the Fossil Record, Proceedings of the Geological Assoc., Vol. 87, 1976, pp. 1132-1133).

Misschien wel de grootste reden dat zoveel theorieën binnen de algemene evolutietheorie instorten is dat ze vreselijke logica bevatten die grote sprongen in het geloof vergt om te kunnen geloven. Hier is een voorbeeld van een ‘ontkracht’ theorie: ‘Veel evolutionisten hebben geprobeerd te beargumenteren dat mensen chemisch voor 99% vergelijkbaar zijn met apen, en bloedprecipitatie tests geven aan dat de chimpansee de naaste verwant van de mens is. Toch moeten we hierover het volgende opmerken: ‘De melkchemie geeft aan dat de ezel de naaste verwant van de mens is.’ ‘Cholesterol tests geven aan dat de kousebandslang de naaste verwant van de mens is.’ ‘De chemie van traanenzymen geeft aan dat de kip de naaste verwant van de mens is.’ ‘Op basis van een ander type bloedchemie test is de boterboon de naaste verwant van de mens’” (Morris, Henry M., The Twilight of Evolution, Grand Rapids: Baker Book House, 1967).

Complexiteit van het leven

Iedereen is getuige geweest van explosies. Heb je er ooit een gezien die ordelijk was? Of eentje die een horloge of een klok heeft verwekt? Of een die één enkel ding met een voortreffelijk ontwerp voortbracht – in plaats van het zekere resultaat van chaos en vernietiging? Als je een miljoen handgranaten zou gooien, zou je zien dat ze een miljoen keer chaos en vernietiging veroorzaken! Er zou nooit een uitzondering zijn.

Denk aan de volgende citaten, die betrekking hebben op de waarschijnlijkheid van een explosie die het hele natuurlijke rijk van het leven overal om ons heen op aarde creëert – laat staan de pracht en orde die je ziet, hoe ver je ook in de ruimte kijkt.

Dr. B.G. Ranganathan zei: “...de waarschijnlijkheid dat leven voortkomt uit een ongeluk is vergelijkbaar met het volledige woordenboek dat voortkomt uit een explosie in een drukkerij” (Origins?, p. 15). En dit heeft alleen betrekking op de waarschijnlijkheid van welk leven dan ook, en niet op de meest complexe vormen zoals grote dieren of mensen – laat staan alle verschillende soorten leven die vandaag de dag bestaan.

Sir Fred Hoyle, een Engelse astronoom en hoogleraar astronomie aan de Universiteit van Cambridge, verklaarde: “De kans dat hogere vormen op deze manier zijn ontstaan, is vergelijkbaar met de kans dat een tornado die door een schroothoop raast, een Boeing 747 in elkaar kan zetten uit de materialen daarin” (Nature, Vol. 294, 12 november 1981, “Hoyle on Evolution”, p. 105).